

[Mølgaard]

gen, hvis partier bruger al kraft på at holde hinanden stangen. Hvis dette tings medlemmer havde kunnet handle frit, havde der været håb forude.

Forretningsordenen for folketinget forhindrer efter den sidste stramning, at der kan fremsættes dagsordensforslag ved behandlingen af et lovforslag. Jeg har dog udarbejdet et – eller tre, om man vil – som ganske vist ikke på grund af forretningsordenen kan komme til afstemning, men som jeg føler mig overbevist om kunne samle et bredt, bredt flertal her i folketinget, hvis ikke SV-samarbejdet låste og bandt nogle så hårdt. Jeg tror endda, at det kunne vinde tilslutning i en så bred kreds, at kun de allermost konservative her i tinget, for hvem varetagelsen af monopolernes interesser er alfa og omega, ville stige af. Dagsordensforslagene lyder:

Idet folketinget udtaler, at olieprisstigningerne i hovedsagen skyldes urimelig udnyttelse af en monopolsituation fra olieselskabernes side og kun i ringe grad olieproducenternes prisforhøjelse, pålægger folketinget regeringen nationalt og ved regionalt nordisk og ved globalt internationalt samarbejde at tage initiativ til foranstaltninger i alle landes interesse imod oliemonopolernes udbytning, således at prisudviklingen kommer under reel samfundskontrol. Og idet folketinget udtaler, at energipolitiske initiativer for fremme af alternative energiforsyningskilder er at foretrække for de perspektivløse skævt virkende afgiftsforhøjelser, som regeringen tilstræber, da pålægger folketinget regeringen at udarbejde en alternativ energiplan omfattende energiforsyning med mindsket afhængighed af olieimport og uden a-kraftforsyning med henblik på videregående energipolitisk fastlæggelse. Og idet folketinget udtaler, at afgiftsforhøjelserne rammer arbejdsindkomster i helt urimelig grad, så disse efter overenskomstindgrebet i foråret nu yderligere bliver beskåret i købekraft, ligesom pensioner og andre sociale ydelser beskæres voldsomt, medens monopolgevinster og specielt arbejdsfri gevinster på jord går fri, da pålægger folketinget regeringen at fremsætte forslag til inddragelse af de samfundsskabte realværdistigninger på jord, således at al den finanspolitiske stramning koncentrerer til dette område.

Vedtagelsen af disse dagsordensforslag havde været oplæg til et perspektivfyldt, et

meningsfyldt regeringsarbejde, og det er jo noget ganske andet, end hvad denne SV-regering udøver og endnu en gang ved lodders og trissers, livredderes og andre redderes hjælp synes at skulle overleve. Det er beklageligt. En VS-borgmester i København er i dag blevet alvorligt bebrejdet, at han ikke vil føre en flertalsbeslutning i borgerrepræsentationen ud i livet. Det er uparlamentarisk. SV og VS-borgmesteren kan minde om hinanden. SV fremmer i hvert fald ikke, at det konstruktive flertal i dette ting kommer til udtryk. Hverken SV eller VS-borgmesteren ejer åbenbart formidlingens kunst, og det er galt, når de bærer de gyldne kæder. SV-regeringen gør AV i går, i dag og i morgen. Om den gør det i overmorgen, afhænger kun af, om den da fortsat sidder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 86 stemmer mod 84.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

(Lovforslag nr. L 228. Fremsat 21/6 79. Første behandling 23/6 79. Betænkning 25/6 79. Anden behandling 28/6 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag af Glistrup (FP) og Kjærulff-Schmidt (FP) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Glistrup (FP) og Kjærulff-Schmidt (FP):

Til § 2

Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:
»Stk. 2. Af den i § 1 omhandlede 50 øres forhøjelse tilfalder de 3 øre forhandleren.«

Bemærkninger